

paa selvstændig Erfaring herom, overmaade vanskelig at paastaae.

Nogle af de faste Underofficerer, der ere tænkte benyttede som Medhjælpere hos Afdelingsintendanterne, ville altsaa kunne undværes; ei heller skjønner man, at der er nogen Nødvendighed for at ansætte faste Underofficerer ved de forskjellige mindre Garnisonskoghuse; thi disse ville jo staae under Intendanternes umiddelbare Bestyrelse, og til Hjælp for dem ville Hærlovens Sygecorporaler være ganske brugbare; i Krigstid vil det uden Tvivl være ligesaa let at finde Bestyrere af disse smaa Skoghuse som af Lazaretherne i 2den og 3die Linie. Nogen Indskrænkning i det foreslaaede Antal af faste Underofficerer vil saaledes uden Betænkelighed kunne anbefales.

Krigsministeren foreslaaer, at Underofficerer af Forpleiningscorpset i Fredstid skulle kunne forfremmes til Intendant. Til Grund herfor ligger uden Tvivl den Anskuelse, som Udvalget ganske maa tiltræde, at der i Forpleiningscorpset ikke er den samme Grund som i Baabnene til at lade Forfremmelsen til Officer i Fredstid gaae uden om Sergentclassen, og at de Egenstaber og Færdigheder, paa hvilke man navnlig hos en Afdelingsintendant fornemmelig maa lægge Vægt, jevnlig kunne antages at være tilstede hos en dygtig og vel tjent Underofficer. Men naar dette skal gennemføres saaledes, at det faaer nogen Betydning i Retning af at hæve Underofficersclassen, maa det tydeligt fremtræde i Loven, at Intendantposterne i Reglen besættes med Underofficerer, hvilket formentlig bedst udtrykkes ved, at mindst Halvdelen af Forfremmelserne er forbeholdt dem. Intendantposterne ville saaledes nærmest komme til at svare til de Officiantposter, som ved Artilleriet og Ingenieurcorpset ere forbeholdte velkjente Underofficerer, og bør omtrent stilles lige med disse i Henseende til Lønning, hvorved nogen Besparelse kan opnaaes.

De høieste Poster i Forpleiningscorpset ere ogsaa efter Udvalgets Anskuelse foreslaaede høiere Lønnede end nødvendigt. Den for Corpsets Chef ifjor vedtagne Lønning maa være tilstrækkelig, og Stabsintendanterne kunne godt have en noget mindre Løn end Oberster.

De tjenestegjørende Reserveintendanters Tal maa, navnlig naar saa stor en Del af Forfremmelserne til Intendant skal forbeholdes Underofficererne, helst sættes noget lavere end af Ministeriet foreslaaet.

Der er ikke tilstrækkelig Anledning til at stille Antallet af Underofficerer i de høiere Grader forholdsvis saa meget større end i den øvrige Hær. Et Forhold, som svarer til, hvad der i alle Baabnene maa betragtes som Gjenemsuitsforhold, vil formentlig være passende.

At over Halvdelen af de udbannede Menige efter fuldent Udbannelse holdes tilbage som Undercorporaler, er afvigende fra Forholdet ved Baabnene og meget strengt imod de Paa-gjældende. Udvalget anseer heller ikke dette for nødvendigt, men maa foreslaae en Indskrænkning i det opførte Tal af tjenestegjørende Undercorporaler, hvilket Udvalget troer, at man kan, naar der gives Chefen Bemyndigelse til, sira efter endt Udbannelse, at antage de flinkeste Menige, som selv ønske det, til Corporaler, og man derhos igjennem et forbedret Rekruteringsystem sørger for, at Tilgangen til Corpset fornemmelig kommer til at bestaae af unge Mænd, som have de for Tjenesten i dette Corps saa ønskelige Forkundstaber.

Man skal i denne Henseende henlede Opmærksomheden paa, at der i Militærarbejderclassen findes et ikke ubetydeligt Antal unge Mennesker, som dels igjennem en god Skoleundervisning i deres Drengear, dels ved Anbringelse i saadan Næringsdrift, som giver Øvelse i Vogføring og anden i Forpleiningscorpset vigtig Gjerning, maae antages at have modtaget en for dette Corps's Tjeneste meget nyttig Forberedelse. Af disse ville de Fleste efter det foreslaaede System gaae tabte for Corpset, og man maa da søge dets Tilgang i Brigaderne, som selv ville have Brug netop for dette Mandstab, saa at det bliver meget tvivlsomt, om Forpleiningscorpset paa denne Maade vil erholde de Kræfter, som det behøver. Udvalget troer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, forsaavidt Corpset ikke erholder tilstrækkelig Tilgang af Frivillige, at søge det fornødne og for Corpset egnede Mandstab udfiret af Militærarbejderclassen.